



Hendrikus Cornelis (Henk) Veenstra is geboren op 19 juli 1896 in Kampen. Hij was de zoon van Alexander Johannes Veenstra, sigarenmaker van beroep en Zelia Elisa van Eden. Hij trouwde op 13 juli 1922 met Cornelia Maria de Bruin (1897-1975) en was postbeambte van beroep. Ze hadden een zoon Henk jr.

Henk was actief bij Scouting en nam deel aan de Wereld Jamboree in 1937 in Vogelenzang. Na de Jamboree nam de belangstelling voor de padvinderij toe. Om voldoende leiding te hebben werden leiders-inleidingscursussen georganiseerd. De cursus voor verkennersleiders vond in Utrecht plaats op diverse zaterdagavonden in het troefhuis van Groep 6. Districtscommissaris Han Rozendaal was één van de cursusleiders. Henk Veenstra was, samen met onder andere Steven van Egten en Henk Bosshardt deelnemer.. Aan de welpenleiders/sters-cursus deden o.a. Bennie Broers en Nanda Fukkink mee. Na uitreiking van de certificaten kregen Henk Veenstra, Bennie en Nanda het verzoek om een nieuwe NCVP-groep te starten. Het groepsnummer werd 12 en als groepsdas werd gekozen voor de Cameroun Erracht. Henk was vanaf de oprichting tot 1975 groepsleider en hopman bij de groep. Daarnaast was hij assistent districtscommissaris Verkenners en ODC. De groep werd later de Manenborghgroep genoemd.

In 1940 werd er bij Schipbeekstraat 38 een foto gemaakt. Hierop staan Hathi Gerard van Tellingen (met totem), Akela Ben Verburg, Freek de Ridder, Eddy van Breda en Henk Veenstra sr.

Tijdens en direct na de Duitse inval in mei 1940 namen de scouts deel aan de Padvindershulpdienst in Utrecht.



Op 2 april 1941 werd Scouting door de bezetter verboden. Alle bezittingen werden verbeurd verklaard en in beslag genomen (en aan de Nationale Jeugdstorm geschonken). Het onderkomen van de Manenborghgroep trof de twijfelachtige eer om als eerste clubhuis van Utrecht verzegeld te worden. Toch had de leiding kans gezien totem, vlaggen, boeken, tent, gereedschap en de "groepskar" in veiligheid te brengen vóór de toegangsdeur werd verzegeld en vóór een ambtenaar de kas en de sleutel kwam opeisen. Mevrouw Veenstra was 's morgens vroeg vlug nog even een openstaand rekeningetje van een ruitje (o.i.d.) gaan betalen, zodat de kas met een batig saldo van hfl. 0,01 (één cent) kon worden overgedragen. De troep "doek onder" in de Jeugdkapel vereniging (JKV) van de Wilhelmina kerk, want kerkelijk jeugdwerk was niet verboden. Hoewel er nauwelijks iets aan padvinderswerk werd gedaan bleef de onderlinge band.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was Henk actief in het verzet. Hij werkte bij de PTT en in de laatste maanden voor de oorlog was hij verzorger van ondergedoken PTT ambtenaren en lid van de Nederlandse Binnenlandse Strijdkrachten.

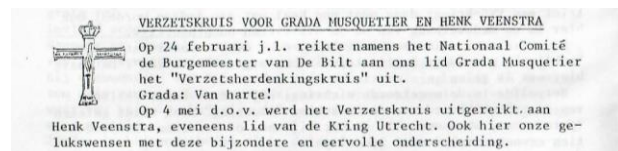
Na de bevrijding bleken verschillende "andere" JKV-leden, geïnfecteerd met het padvindervirus en die stortten zich met enthousiasme in het welpen-, verkenners-, kabouters-, of padvindsterswerk, dat vrijwel onmiddellijk opdook. In juni 1945 kwamen de "oude" welpen en verkenners weer bij elkaar nu op het terrein van de Steen- en Pannenfabriek in Hoograven, dat helemaal leeg was. Hopman Veenstra, Vaandrig Dick van Tellingen en Raksha Fukkink rekruteerden vooroorlogse patrouilleleiders en assistent patrouilleleiders als assistent leiders en er was een grote toeloop van aspirant-leden. Al snel startten enkele cursussen en daardoor kon de staf vrij snel worden uitgebreid. Zijn zoon Henk werd in 1945 Akela en assistent districtscommissaris Welpen.

Henk regelde bij de burgemeester, het militair gezag en de directeur van het postkantoor Utrecht, dat ze drie houten gebouwen, die door de bezetter waren opgericht op het stationspostkantoor, mochten gebruiken als groepshoofdkwartier. De Rijksgebouwendienst gaf echter geen toestemming en Henk schreef daarom een brief naar de Koninklijk Commissaris Prins Bernard met het verzoek *Zou het Uwe Koninklijke Hoogheid mogelijk zijn invloed uit te oefenen, dat het hoofd van de Rijksgebouwendienst alsnog een andere beslissing in de voor onze groep gunstige zin neemt?*

Henk nam deel aan de Jamboree in 1951 in Oostenrijk. Hij werd in 1954 onderscheiden met de Gouden Jacobsstaf en vier jaar later met de Zilveren Jacobsstaf 1958. Hij ontving de Zilveren Gaai in 1963. Hij nam in 1975 afscheid bij de groep. De Manenborghgroep is in 1978 opgegaan in de Gustaaf Adolfgroep en later in de Salwegagroep.



Op 4 mei 1982 ontving hij het Verzetsherdenkingskruis.



Henk is overleden op 6 januari 1984 in Utrecht. Hij werd begraven op begraafplaats Den en Rust in Bilthoven.

### Meer informatie

[Hendrikus Cornelis Veenstra \(1896 - 1984\) - Genealogy \(geni.com\)](#)

VVS Kontakt juni 1982

[Bilthoven - Begraafplaats Den en Rust - Hendrikus-Cornelis-V \(online-begraafplaatsen.nl\)](#)

[Geboorte Hendrikus Cornelis Veenstra op 19 juli 1896 te Kampen » Open Archieven](#)

[Verzetsherdenkingskruis : V t/m Z \(geni.com\)](#)

[Scouting Manenborgh groep – Scouting Utrecht Museum \(beeldbank.site\)](#)

[Huwelijk Hendrikus Cornelis Veenstra & Alexander Johannes Veenstra & Zelia Elisa van Eden & Cornelia Maria de Bruin & Frederik Laurens de Bruin & Geertruida Johanna Schoote op 13 juli 1922 te Utrecht, provincie Utrecht » Open Archieven](#)

[Henk Veenstra \(Kampen, 19 juli 1896 - Utrecht, 6 januari 1984\) - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

Aan den Koninklijke Commissaris der N.P.V.

Zijne Koninklijke Hoogheid Bernhard

Prins der Nederlanden.

Koninklijke Hoogheid.

ondergetekende, H.G. Veenstra, groepsleider van de Manenborgh-groep (groep 18) Utrecht N.P.V., werkzaam bij de P.T.T. gedurende de laatste maanden voor de capitulatie verzorger der ondergedoken P.T.T. ambtenaren, lid van de N.B.S., heeft kort na de capitulatie alles in het werk gesteld, om twee der drie houten gebouwen, welke door de Duitse Weermacht waren opgericht op het Stationspostkantoor in Utrecht, te verkrijgen voor Groepshoofdkwartier.

Hij verkreeg hiervoor toestemming van de Town Major, het Militair Gesag, en de Directeur van het Postkantoor Utrecht.

Ondertussen hadden wij toestemming gekregen om deze gebouwen op terichten op een open terrein, dat in het centrum gelegen is, van de wijk, waarin deze groep werkt.

Alles was dus in orde, en scheen naar wens te verlopen, tot er bericht kwam van het Hoofd van de Rijkgebouwendienst, dat dit niet zou door gaan, en deze gebouwen zonder worden afgebroken, en het hout hiervan zou worden opgeslagen.

Tengevolge van deze maatregel van de Rijkgebouwendienst, heeft de Manenborgh-groep, bij het naderen van de winter, geen beschikking over een hoofdkwartier, terwijl het hout van de gebouwen op het ogenblik zonder directe bestemming ligt opgeslagen.

Zou het Uw Koninklijke Hoogheid mogelijk zijn invloed uit te oefenen, dat het Hoofd van de Rijkgebouwendienst, alsnog een andere beslissing in de voor onze groep gunstige zin neemt?

Een grote groep padvinders zou hierdoor zeer worden gebaat.

U hij voorbaat dankend voor de te verrichten moeite, met verschuldigde eerbied

Uw onderdanige.

Groepsleider van de Manenborghgroep

Groep 18.

Schipbeekstraat 38

UTRECHT.

Utrecht 26-8-45

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.